

kendtgørelse nr. 22 af 9. januar 1991, forskelle på en del områder.

Generelt kan det siges, at kravene i den danske bank- og sparekasselov er større og indgrebsmulighederne mere specifikke. Hertil kommer, at der i en række andre love, der har betydning for de færøske banker, ikke er sket en modernisering. Som eksempler kan nævnes aktieselskabsloven, årsregnskabsloven og revisorlovene.

De væsentligste forskelle er følgende:

1. Kravet til minimumsaktiekapitalen er for de færøske banker 600.000 kr., mens kravet til de danske banker, jf. 2. samordningsdirektiv, beløber sig til modværdien af 5 mio. ecu, hvilket svarer til ca. 40 mio. dkr. Danske institutter, der har fået meddelt tilladelse før direktivets vedtagelse, og som på dette tidspunkt ikke opfyldte kravet, har imidlertid mulighed for at fortsætte deres virksomhed, forudsat at deres kapital ikke bliver mindre end niveauet ved direktivets vedtagelse.
2. Danske pengeinstitutter har mulighed for at optage såvel supplerende kapital som ansvarlig indskudskapital. Begge kapitalformer kan i et vist omfang medregnes til den ansvarlige kapital ved opgørelsen af instituttets solvens. De færøske banker har ikke mulighed for at optage denne type kapital.
3. For så vidt angår egenkapitaldækning skal egenkapitalen i de færøske banker udgøre mindst 10 pct. af bankens samlede forpligtelser. For de danske institutters vedkommende er der tale om, at instituttets ansvarlige kapital samt ansvarlige indskudskapital tilsammen skal udgøre mindst 10 pct. af instituttets vægtede aktiver samt ikke-balanførte poster. De to procentsatser kan ikke umiddelbart sammenlignes, idet kravet til de færøske institutter er strengere. Til gengæld afspejler de danske regler på en mere direkte måde de risici, som pengeinstituttet har påtaget sig.
4. I tilfælde af manglende opfyldelse af kapitalkravene har de færøske banker automatisk en 6-måneders frist til opfyldelse af lovens krav, mens der for de danske institutters vedkommende i hver enkelt sag af Finanstilsynet vil blive fastsat en individuel frist.

5. Angående opløsning af pengeinstitutter er dette forhold indgående reguleret for så vidt angår de danske pengeinstitutter. Finanstilsynet har adgang til, såfremt hensynet til indskydernes interesser tilsiger det, at indgive anmeldelse om betalingsstandsning; derudover er Finanstilsynet i tilfælde af et instituts insolvens forpligtet til at indgive begæring om konkurs. Finanstilsynets adgang til at indgive anmeldelse af betalingsstandsning eller konkurs gælder ikke for de færøske banker, ligesom rekonstruktionsreglerne er meget forskellige.
6. Den af pengeinstituttets bestyrelse udarbejdede instruks til direktionen skal for så vidt angår de færøske banker godkendes af Finanstilsynet, mens dette ikke er et krav i de danske pengeinstitutter. Bestyrelsen i de danske pengeinstitutter skal imidlertid udarbejde skriftlige retningslinier på samtlige instituttets væsentlige aktivitetsområder.
7. Der er en betydelig forskel i de regnskabsregler, hvorefter institutterne skal aflægge årsregnskab. De danske regler må anses for meget informative.
8. Herudover er bestemmelserne vedrørende de færøske banker forskellige fra de nugældende bestemmelser for de danske institutter med hensyn til likviditet, revision og vedtægter.

Spørgsmål 22:

»Vil ministeren redegøre for, hvilke muligheder Finanstilsynet har for at gå ind og regulere værdiansættelser af bankernes panters værdi i henhold til såvel bankloven af 1930 som den danske banklov?«

Svar:

Både efter den færøske banklov og den danske bank- og sparekasselov er det Finanstilsynets opgave at påse lovens overholdelse og undersøge pengeinstitutternes forhold. Pengeinstitutternes årsregnskaber skal give et retvisende billede af deres aktiver og passiver, og det er i den forbindelse af afgørende betydning, at institutternes aktiver er optaget korrekt, herunder at instituttets vurdering af udlånsmassen er korrekt, og at der er foretaget de nødvendige reservationer.